

Exposició: MARÍN. Fotografies 1908-1940
IVAM Centre Julio González
22 abril - 29 juny 2008

Organitza: Fundación Telefónica i Fundación Pablo Iglesias

Fundación
Telefónica

Comissaris: Rafael Levenfeld i Valentín Vallhonrat

L'exposició *MARÍN. Fotografies 1908-1940* consisteix en un recorregut per l'obra d'este fotògraf madrileny contemporani d'altres grans fotògrafs espanyols de principis del segle xx com Alfonso, Ramón Claret, Gaspar o Contreras y Vilaseca. Les 209 fotografies seleccionades recorren els trenta-sis anys de producció de Marín i pertanyen a un arxiu que consta d'uns 18.000 negatius, en la seua majoria de vidre, que va sobreviure gràcies a la seua família.

El mateix equip que des de Fundación Telefónica va restaurar l'Archivo Histórico Fotográfico de Telefónica, ha desenrotllat este treball de recuperació de l'obra de Marín, qui va tindre una estreta relació, de 1924 a 1929, amb la Compañía Telefónica Nacional de España, ja que va ser el fotògraf que va aportar un major nombre d'imatges al projecte de documentació sobre la implantació de la telefonia al nostre país.

Este projecte ha sigut desenrotllat per la Fundación Telefónica en col·laboració amb la Fundación Pablo Iglesias, que custodia l'arxiu en l'actualitat.

El catàleg de l'exposició reproduïx les obres exposades i inclou textos de Consuelo Císcar, directora de l'IVAM, Rafael Levenfeld i Valentín Vallhonrat, comissaris de la mostra, José Carlos Mainer, catedràtic de literatura espanyola de la Universitat de Saragossa, Francisco Jarauta, catedràtic de filosofia de la Universitat de Múrcia, i Ricardo González, historiador i investigador.

Cent vint-i-tres anys després del seu naixement, esta mostra presenta Luis Ramón Marín com un gran autor pertanyent a una generació de fotògrafs, peces essencials dels inicis del fotoperiodisme a Espanya, que van començar el seu treball durant els primers anys del segle xx i que van desaparèixer després de la Guerra Civil Espanyola. Molts d'ells van ser represaliats, van abandonar la fotografia i, en molts casos, van patir la confiscació, la destrucció i l'oblit dels seus arxius. No obstant això,

algunes d'estes imatges, davall l'epígraf d'"anònim", han continuat il·lustrant històries d'un i altre signe, sense referència als autors.

Marín va ser un dels primers fotògrafs que van eixir a recórrer els carrers per a buscar l'actualitat i les notícies amb la càmera, amb destinació a les primeres revistes i diaris il·lustrats que van viure un moment de gran expansió durant els primers decennis del segle. D'altra banda, és l'autor d'algunes de les primeres fotografies aèries conegudes al nostre país, preses que va començar a realitzar des de 1913, a penes una dècada després de l'aparició de l'aviació.

Marín va ser sobretot un reporter gràfic (va arribar a publicar en els diaris més de 1.000 fotos anuals). Va ser corresponsal periodístic de la família reial, a la qual seguia inclús durant els seus períodes de vacances (d'ací que moltes d'estes fotografies tinguen un caràcter familiar inèdit). Va captar els principals esdeveniments de la vida política i cultural espanyola i va retratat els seus principals protagonistes. També va dirigir la seua càmera cap a tota classe d'escenes de carrer i rostres populars i anònims.

Segons els comissaris de l'exposició, Rafael Levenfeld i Valentín Vallhonrat, "la seua obra dibuixa el perfil d'un fotògraf que vivia el que feia, més enllà de qui fóra el seu client. La varietat de continguts reflectix la gran vitalitat amb què va dur a terme una infinitat d'activitats. No sabem si és la fotografia i els seus continguts el que li va aportar esta alegria a la seua vida, o al contrari. Nosaltres pensem que és la seua fabulosa capacitat per a viure intensament la que va imprimir caràcter al seu immens treball. En cotxe, moto o avió, Marín va ser capaç de fotografiar els més diversos esdeveniments, un darrere l'altre."